

Reglerne om international beskatning er ud fra mange hensyn nødvendige. Globaliseringen forudsætter, at grænseoverskridende dispositioner behandles skattemæssigt fleksibelt, og desuden går udviklingen EU-mæssigt helt klart i retning af en videre udbredelse af reglerne om international sambeskatning.

Som nævnt i bemærkningerne til lovforslaget er regeringen i færd med at undersøge mulighederne for en forenkling, modernisering, af dette særdeles komplicerede og vanskeligt anvendelige område. Som supplement til dette arbejde er det min hensigt for at sikre det bedst mulige resultat ud fra det bedst tænkelige grundlag at nedsætte et bredt sammensat sagkyndigt eksternt ledet udvalg, der skal bistå med at udarbejde et oplæg til nye regler, der tilgodeser såvel brugervinklen som skattekontrolvinklen i dette regelsæt.

Jeg vil gerne understrege fra denne talerstol, at der ikke skal herske nogen som helst tvivl om, at vi i regeringen er meget optaget af denne problemstilling, som bliver mere og mere aktuel i en verden, som udvikler sig mere og mere internationalt.

Kl. 14.25

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Der er under udvalgsarbejdet blevet givet svar på en del spørgsmål. Som det er blevet nævnt, er der også spørgsmål, som ikke er blevet besvaret. Jeg synes i virkeligheden, at et af de spørgsmål, som ikke er blevet besvaret i hele det her forløb, er et af de allervigtigste. Det er nemlig spørgsmålet om, hvorvidt man, når skatteministeren får viden om, at der eksisterer et hul, udnyttet eller ej, går i gang med at stoppe hullet hurtigst muligt med de forhåndenværende værktøjer, eller om man venter på, at det kommer til at koste penge.

Det lovforslag, som vi behandler nu, er udtryk for den sidste tilgang, at man venter, til det har kostet penge. Det, at regeringen sammen med sit støtteparti Dansk Folkeparti ved andenbehandlingen i sidste uge stemte de ændringsforslag ned, som SF havde stillet, og som kunne lukke erkendte huller, var udtryk for den linje, hvor man venter med at lukke huller, til de har kostet penge.

Så jeg vil gerne bede skatteministeren om et klart svar: Er det regeringens politik at stoppe huller, når man får kendskab til dem, eller er det

regeringens politik at stoppe huller, når de har kostet samfundet dyrt?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil gerne supplere hr. Morten Homann. Ud over det spørgsmål, hr. Morten Homann stillede, som statsministeren jo har svaret på, nemlig at huller skal lukkes, og de skal lukkes med det samme, kunne det jo i den forbindelse for at forstå troværdigheden af det svar være godt at få at vide af skatteministeren: Vil han påstå, at han intet som helst vidste om, at der var et hul i den her lovgivning eller i den lovgivning, som han gennemførte tidligere på året?

Men det, der faktisk først og fremmest fik mig herop, var, at jeg havde forventet, at skatteministeren ville have svaret på den henvendelse, vi har fået fra Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, som vi først har fået her til formiddag, og hvor jeg ikke kan forestille mig, at skatteministeren ikke skulle være forsynet med et notat, der kan give et svar på det. For det er jo nogle ganske centrale spørgsmål, der stilles af Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, og jeg synes ikke, vi kan vedtage loven, uden at vi kender svaret på dem.

Det har været et lidt kaotisk forløb, der har været med ændringsforslag uden for betænkningen til tredje behandling, og nu fik vi på mail her i formiddag denne henvendelse med nogle vigtige saglige spørgsmål, indsigelser, som jeg havde troet at skatteministeren ville have svaret på efter debatten. Det vil jeg godt bede om at skatteministeren gør.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Ministeren holder en tale heroppefra om international lovgivning og om, at regeringen har sat undersøgelser i gang. Jeg vil gerne spørge: Hvis man har tænkt sig at leve op til statsministerens svar her i salen om, at man vil lukke hullerne, når de dukker op, hvordan kan det så være, at man ikke griber til handling i stedet for at iværksætte undersøgelser?

Man kender jo til nogle fuldstændig klokkeklare håndtag, man kan tage fat i f.eks. i forbindelse med de multinationale selskaber og for at komme noget af den internationale skattespekulation til livs. Eksempelvis har man i Tyskland indført omvendt bevisbyrde, ligesom man har indført bødestraf i forbindelse med, at man sætter skatten forkert.